

CUIG' ULADH.

An Cṡaibhín Daoibhinn

From Shan Van Vocht, December 4, 1896.

Ta Cuig' Uladh anois
Go súgach, mar is fois,
Gan buaidhreadh gan sgríos
O a námhad
Ní chluintear aon "ochón!"
Anois ó chloinn na dtreón
Do bhi le fad fá bhrón
Ann a n-árus.

A's ní'l an t-Sean-bhean-bhocht
I g-cuig' Uladh anocht
Go dona ná go-docht
Mar do bhi sí,
Acht í i gclúid on bhaic
Ag glaodhach ar a mac
"Caith uait a mhic an leac
As do chroidhe-'stigh."

Ní'l congnamh dúinn i ndán
'O'n bh-Frainc ná fós ó'n Spáin
Cidh go bhfacamar a lán
Ag súil leis,
Acht, tuig, gur ionnainn féin
Tá meisneach láidir treun
Mar Sholus geal ó'n ngréin
Ar an drúchta.

Atámaoid mar an feur
Bhi brúighte síos areir,
'S do sheas sé suas go léir
Tar éis cáirde,
Tamaoid mar tromán ann
Do gearradh ag an mbonn

Agus d'fhás arís na chrann
Dul I n'áirde.

Béidh Uladh fós gan bhrón,
Ag cuimhniughadh ar Wolf Tóne,
Gan dearmad na sean-chróin
Bhí i n-Eirinn,
Ag seinm ceóil go binn,
'S go síor ag cabhrughaidh linn,
Chomh fad 's bhéidheas breac ar linn
Tir no Spéir ann.

